

pútnický list

september 2018

aktuality a zaujímavosti pútnického turizmu na Slovensku

ABOV A ŠARIŠ

OBIŠOVCE

Kostol Panny Márie Ružencovej v Obišovciach patrí medzi najznámejšie pútnické miesta na Slovensku. História milostivého obrazu Panny Márie je zahalená rúskom tajomstva. Jedna verzia hovorí, že obraz sa dostal do Obišovciach zásluhou rodu Mariassovcov, iná zas, že obraz bol z blízkej obce Drienov odnesený pred kalvínmi do Obišovciach na vršok Putnok, kde bol neskôr postavený mariánsky chrám. Mariánska úcta sa v Obišovciach začala viac šíriť i pod vplyvom františkánov po roku 1769, keď kostol získal mariánske patrocínium. Rozvoj pútnického miesta nastal teda pravdepodobne po roku 1774. Košický arcibiskup metropolita Mons. Bernard Bober vyhlásil 1. októbra 2011 Mariánsky pútnický chrám Ružencovej Panny Márie za diecézne sanktuárium. V súčasnosti sem veriaci prichádzajú na púte počas celého roka a tiež na pravidelné fatimské soboty. Hlavná púť sa v Obišovciach koná na sviatok Ružencovej Panny Márie (7. október).

PÚTNICKÉ MIESTA ABOVA A ŠARIŠA

Malá Vieska

Abov
Hrušov
Jasov
Košice – kalvária
Malá Vieska
Obišovce

Šariš
Bardejov – kalvária
Čirč
Gaboltovej
Hrabské
Lutina
Prešov – kalvária
Prešov, Nižná Šebastová
Sabinov
Stropkov
Šášová
Tulčík
Veľký Šariš
Vyšná Šebastová (Ružencová záhrada)

Čirč

Zaujímavosti

Košice ZOO, múzeá, planetárium a rozhľadňa Hradová, **Moldava nad Bodvou** múzeum vín, **Herľany** Herlianský gejzír, **Zádiel** Zádielska tiesňava, **Štós** kúpele, **Ružínska priehrada**, **Jasovská jaskyňa**, **Čížatice** rozhľadňa, **Medzev** múzeá, **Hervartov** rozhľadňa, **Bardejov** centrum UNESCO, kúpele i šarišské múzeum, **Prešov** múzeá a galérie, **Svidník** múzeá, galéria a skanzen, **Vyšný Komárnik** Duklianske bojisko, pamätníky na Dukle a Údolie smrti v údolí potoka Kapišovka, **Sabinov** múzeum a historické jadro mesta, **Zlatá Baňa** opáľové bane

HRADY, ZÁMKY, KAŠTIELE

Šarišské Dravce kaštieľ, **Bretejovce** kúria, **Fričovce** kaštieľ, **Lipovce** hrad, **Lačnovský** kaňon, jaskyňa Zlá Diera a Pamiatková zóna ľudovej architektúry Lačnov, **Fintice** kaštieľ a park

zaujímavé SAKRÁLNE SKVOSTY

Košice Katedrála sv. Alžbety a Katedrálly chrám narodenia Presvätej Bohorodičky, **Svinica** románsko-gotický kostol, **Nižná Myšľa** Kostol sv. Mikuláša a premonštrátsky, neskôr jezuitský kláštor, **Radatice** Kostol sv. Imricha, Drevené kostoly **Tročany**, **Bodružal** /UNESCO/, **Miroľa**, **Príkra**, **Šemetkovce**, **Korejovce**, **Hunkovce**, **Krajné Čierne**, **Dobroslava**, **Nižný Komárnik**, **Ladomirová**, **Potoky**, **Brežany**, **Jedlinka**, **Kožany**, **Krivé**, **Tročany**, **Frička**, **Lukov-Venécia**, **Vyšná Polianka**, **Varadka**, v skanzene Šarišského múzea v **Bardejovských Kúpeľoch** sa nachádzajú 2 chrámy z obce **Zboj a Mikulášová**, v skanzene Múzea ukrajinskej kultúry **vo Svidníku** z obce **Nová Polianka** a v areáli Východoslovenského múzea v **Košiciach** chrám z obce **Kožuchovce**, **Bardejov** Bazilika sv. Egídia, **Jakubova Voľa** Kostol sv. Michala,

VIA FRANCIGENA

Camino do Ríma alebo Via Francigena je starodávnou pútnickou cestou, ktorá vedie pútnikov z Canterbury v Anglicku do Ríma v Taliansku. Samotný názov už v podstate napovedá jej smerovanie – „cesta z Francúzska“.

Jej historické korene sa viažu k putovaniu arcibiskupa Sigerica Seriousa, arcibiskupa z Canterbury, ktorý v r. 990 putoval do Ríma z dôvodu svojej biskupskej vysviacky. Itinerár biskupa Sigerica je síce najpodrobnejším asi aj najznámejším existujúcim historickým dokumentom, ale nie je prvým dokladom o existencii pútnickej cesty do Ríma.

Z historických dokumentov vieme, že trasa bola prvýkrát zdokumentovaná ako Lombardská cesta a najskôr sa nazýva lter Francorum (dokument: Itinerár sv. Willibalda z roku 725, ktorý bol biskupom v Eichstätt-u v Bavorsku).

Názov Via Francigena sa prvýkrát spomína v pergamene Actum Clusio z r. 876 v opátstve San Salvatore v Monte Amiata (Toskánsko).

Cesta „Via Francigena“ nebola v stredoveku jedinou cestou, nazývanou ako „rímska cesta“, avšak na rozdiel od obchodných ciest neprechádzala mestami, ale skôr smerovala cez jednotlivé opátstva.

Aj v súčasnosti sa väčšina peších pútnikov i cyklistov uberá v stopách biskupa z Canterbury a vyberá si trasu, ktorá meria približne 1700 km. Tá začína v Anglicku pri katedrále v Canterbury, kde sa nachádza kameň, ktorý označuje východiskový bod (0 kilometrov). Kroky na anglickej pevnine vás zavedú aj do kláštora svätého Augustína, v ktorom bol Sigerico 10 rokov opátom. Následne budete putovať okresom Kent, ktorý pre svoje zeleninové záhrady a pre krásu vidieckej krajiny nesie meno "Anglická záhrada". Čakajú Vás tu len dve nenáročné etapy, ktoré vedú k moru - cez prístav Dover.

Vo Francúzsku je Via Francigena oficiálne označená ako Grande Randonnée GR145 a prechádza cez priemyselný región Nord-Pas-de-Calais do pokojnej krajiny v regióne Pikardia. V Champagne-Ardenne je asi najvýznamnejším mesto Remeš, so svojou gotickou katedrálou, príbehom sv. Johanky z Arku a korunováciou takmer všetkých francúzskych kráľov. V krásnej krajine vinohradov Champagne na vás čakajú ďalšie gotické katedrály, napr. v Châlons-en-Champagne. Pozdĺž toku rieky Marne, prídete na jedno z významných miest na pútnickej ceste – do Clairvaux. Tu, v kraji medzi Champagne a Burgunskom, založil Bernard z Clairvaux prvé cisterciánske opátstvo: pečiatka z tohto materského domu mníchov cisterciánov (bielych mníchov) bude jednou z najcennejších vo vašom credenciali.

V nekonečnom horizonte kopcov a pestovaných polí v regióne Franche-Comté na vás čaká mesto Besançon, ktoré svojou rozlohou na siedmych kopcoch pripomína Rim, cieľ pútnickej cesty.

Prechodom cez hranice sa dostanete do krajiny Álp, ktorá vás zavedie do švajčiarskych dolín a na alpské priechody. Ako prvá Vás vo Švajčiarsku privíta dedinka s názvom Sainte-Croix, v kantóne Vaud.

V tejto časti vedie Via Francigena po jedinečnej starodávnej tzv. "rímskej ceste", ktorá je dláždená kamennými blokmi. V súčasnosti je označená aj ako Route 70. Cesta ďalej vedie cez krásne územie okolo jazera Lemano, ktoré dnes, vďaka udržiavaným terasovitým vinohradom, patrí do svetového dedičstva UNESCO. V Lausanne iste nezabudnite navštíviť nádhernú gotickú katedrálu.

Jedným z posledných miest vo Švajčiarsku je Saint – Maurice, kde v kláštore zo 6.st. môžete spočinúť v tichu a samote. Odporúčame, zostaňte tu v noci.

Posledné dve etapy švajčiarskej časti Vás privedú, niekedy ozaj strmým stúpaním, na najvyššie položené miesto celej cesty – do priesmyku sv. Bernarda (2473 mnm.).

Mnohí pútnici začínajú svoju púť po Via Francigena až v Taliansku. V novembri 2009 začala talianska vláda projekt na obnovenie svojej časti tejto medzinárodnej pútnickej cesty. Cieľom plánu je obnoviť celú trasu "nielen duchovne a nábožensky, ale aj z hľadiska životného prostredia, architektúry, kultúry, histórie, vína, kuchyne a športu". Iniciatíva bola podporená regiónom Toskánsko, ktorý „hostí“ asi 400 km trasy. Toskánsko v oblasti obnovy pútnickej cesty spolupracuje aj s operačnou organizáciou Romana Pellegrinaggi (ORP) a vatikánskou organizáciou na podporu púti.

Po prekonaní horských častí v okolí Álp sa cesta zvažuje do údolia Aosty. Je to starobylé rímske mesto, kde sa nachádza aj Augustov oblúk, ktorý od 1.st. víta cudzincov pri príchode do Talianska. V talianskej časti cesty pôjdete okrem Toskánska aj cez regióny: Piemonte, Lombardia, Emilia-Romagna a Lazio. V severnej časti vedie Via Francigena cez mestá Ivrea a Vercelli. V Pavii, hlavnom meste Lombardie, nezabudnite na slávny krytý most. Zároveň tu objavíte aj ďalšie románske skvosty. Dôležitým bodom na pútnickej trase je mesto Piacenza.

Za mestom Fidenza nasleduje viacdňové stúpanie, ktoré Vás privedie do mestiečiek Pontremoli Filattiera, Filletto a Sarzana. Nájdete tu vyrezávané pieskovcové portály, ktoré vovádzajú do historických centier. Hory sú za vami a vám zavoní more. V meste Luni, môžete obdivovať stopy starovekého Ríma. Práve z tohto prístavu sa pútnici v 11.storočí vydávali do Pyrenejí k hrobu sv. Jakuba. Uvidíte Ligúrske more, prejdete sa vinicami, objavíte uličky umelcov i dielne remeselníkov. Po ceste rovinou Serchio sa zrazu na horizonte zjaví výrazné veže mesta Lucca. Cesta už vedie historickou trasou biskupa Sigerica do mesta San Gimignano. Jedným z významných symbolov Via Francigena je mesto Siena, mesto sv. Kataríny, učiteľky Cirkvi. Nezabudnite sa obzrieť za seba, keď ho budete opúšťať. Ten výhľad stojí za to! Via Cassia stúpa na veľkolepý Quirico d'Orcia, ktorý sa nachádza na vrchole kopca a ponúka výhľad na krásnu scenériu. Pri prechode popri výraznom sopečnom kuželi Mount Amiata vojdete do Toskánska. Poslednými významnými mestami na trase sú Bolsena, Viterbo a Cassia. Odtiaľto už je do Ríma menej ako 100 km. Tichá rímska krajina v lesoch v parku Veio ústi do kraja v blízkom okolí Večného mesta. Po starodávnej ceste Via Appia a Via Traiana sa dostanete do cieľa, k hrobu svätých apoštolov.

Cyklisti sa môžu vydať aj po medzinárodnej cyklotrase EuroVelo EV5, ktorá síce nesie názov "Via Francigena", avšak táto trasa sa značne odlišuje od cesty biskupa Sigerica a aj od pútnickej cesty Via Francigena.

Na Via Francigene nestretnete, ešte i dnes, veľké množstvo pútnikov. Jedným z dôvodov je nedostatočná infraštruktúra podporných služieb. Avšak tým, ktorí sú ochotní obetovať istý komfort cesta priniesie dobro v inej podobe.

Podobne ako na Camine, ak prejdete aspoň 100 km pešo, či 200 km na bicykli aj tu môžete dostať „diplom – testimonium“ o absolvovaní tejto púti. Kancelária "Opera Romana Pellegrinaggi" sa nachádza na námestí svätého Petra (Piazza Pio XII, 9), vpravo od Berniniho kolonády. Otváracie hodiny sú od pondelka do nedele od 9:00 do 17:00hod.

Podobne ako na Camine, ak prejdete aspoň 100 km pešo, či 200 km na bicykli aj tu môžete dostať „diplom – testimonium“ o absolvovaní tejto púti. Kancelária "Opera Romana Pellegrinaggi" sa nachádza na námestí svätého Petra (Piazza Pio XII, 9), vpravo od Berniniho kolonády. Otváracie hodiny sú od pondelka do nedele od 9:00 do 17:00hod.

Podobne ako na Camine, ak prejdete aspoň 100 km pešo, či 200 km na bicykli aj tu môžete dostať „diplom – testimonium“ o absolvovaní tejto púti. Kancelária "Opera Romana Pellegrinaggi" sa nachádza na námestí svätého Petra (Piazza Pio XII, 9), vpravo od Berniniho kolonády. Otváracie hodiny sú od pondelka do nedele od 9:00 do 17:00hod.

Podobne ako na Camine, ak prejdete aspoň 100 km pešo, či 200 km na bicykli aj tu môžete dostať „diplom – testimonium“ o absolvovaní tejto púti. Kancelária "Opera Romana Pellegrinaggi" sa nachádza na námestí svätého Petra (Piazza Pio XII, 9), vpravo od Berniniho kolonády. Otváracie hodiny sú od pondelka do nedele od 9:00 do 17:00hod.

Podobne ako na Camine, ak prejdete aspoň 100 km pešo, či 200 km na bicykli aj tu môžete dostať „diplom – testimonium“ o absolvovaní tejto púti. Kancelária "Opera Romana Pellegrinaggi" sa nachádza na námestí svätého Petra (Piazza Pio XII, 9), vpravo od Berniniho kolonády. Otváracie hodiny sú od pondelka do nedele od 9:00 do 17:00hod.

Podobne ako na Camine, ak prejdete aspoň 100 km pešo, či 200 km na bicykli aj tu môžete dostať „diplom – testimonium“ o absolvovaní tejto púti. Kancelária "Opera Romana Pellegrinaggi" sa nachádza na námestí svätého Petra (Piazza Pio XII, 9), vpravo od Berniniho kolonády. Otváracie hodiny sú od pondelka do nedele od 9:00 do 17:00hod.

Podobne ako na Camine, ak prejdete aspoň 100 km pešo, či 200 km na bicykli aj tu môžete dostať „diplom – testimonium“ o absolvovaní tejto púti. Kancelária "Opera Romana Pellegrinaggi" sa nachádza na námestí svätého Petra (Piazza Pio XII, 9), vpravo od Berniniho kolonády. Otváracie hodiny sú od pondelka do nedele od 9:00 do 17:00hod.

Podobne ako na Camine, ak prejdete aspoň 100 km pešo, či 200 km na bicykli aj tu môžete dostať „diplom – testimonium“ o absolvovaní tejto púti. Kancelária "Opera Romana Pellegrinaggi" sa nachádza na námestí svätého Petra (Piazza Pio XII, 9), vpravo od Berniniho kolonády. Otváracie hodiny sú od pondelka do nedele od 9:00 do 17:00hod.

„STRATENÉ“ PÚTNICKÉ MIESTA - Debrad' – región ABOV

Zaniknuté a netradične obnovené pútnické miesto Debrad' – región ABOV - kostol z rastlín, vybudovaný na základoch kostola Svätého Ladislava.

Drienovec, sa nachádza pozoruhodné miesto obľúbené turistami i pútníkmi, vyvieracia sv. Ladislava. K tomuto miestu sa viaže legenda o zbožnom uhorskom kráľovi Ladislavovi, ktorý si počas návratu z ťažkého boja vymodlil na suchej pláni vytrysknutie prameňa, aby sa jeho vysmádnuté a na smrť unavené vojsko napojilo a zachránilo pred záhubou. Vedľa prameňa, ktorý je dodnes veľmi výdatný a ani v najväčších suchách nevysychá, bol okolo roku 1500 postavený kostol zasvätený práve sv. Ladislavovi. Kostolík postavil jasovský prepoš Bátkay Domonkos, ktorý sa sem dostal ešte za čias kráľa Mateja Korvína. Kostol však neskôr zničili Turci a v 19. storočí z neho zostali len ruiny.

Na základe dôkladného prieskumu a pozorovaní dospeli historik Ľudovít Szántai a geo-biológ Ľudovít Somlósi k takým domnienkam, že jedna časť kostola bola oveľa staršia a pochádza z 13-teho storočia, teda bola postavená o stopäťdesiat rokov skôr. Po vyčistení základov sa odkryla bočná, smerom k lesu sa otvárajúca brána. Toto nezvyčajné, pre danú dobu netypické architektonické riešenie nás privádza k predpokladu, že v blízkosti kostola pravdepodobne stál aj kláštor, ktorého pozostatky zatiaľ neboli objavené. Tento predpoklad podporuje aj mapa z roku 1788, na ktorej neďaleko kostola Svätého Ladislava stojí ďalšia budova.

Kostolík by sa možno obnovy nedočkal, keby sa v roku 1952 nestali udalosti, ktoré podnietili záujem verejnosti a prispeli k rozvoju púti na tomto mieste. Ako uvádza obec na svojej webovej stránke: „dňa 8. septembra 1952 sa nad čistinkou Svätého Ladislava objavili znamenia. Dve ženy z Moldavy kráčali k prameňu, keď sa uprostred obrovského mraku zjavila Panna Mária, držiaca malého Ježiška v náručí.“ O týždeň neskôr, 15-teho septembra, popisuje ďalšiu udalosť iný očitý svedok takto: „Celý les sa kúpil v zlatisto-žltom svetle, slnko stratilo svoju oslepujúcu žiaru, a zjavilo sa v bielom svetle ako svätá hostia. V západnej časti lesa dominovala príšerná červeň. „Kolom-dokola na hranice dopadali ruže.“

Pod dojmom opakujúcich sa udalostí sa sem začali konať púte, ale v roku 1959 boli zakázané. Kaplnka, postavená na ruinách niekdajšieho kostola, bola podpálená. Napriek tomu však ľudia naďalej putovali k „ladislavskému“ prameňu s dvoma cieľmi: velebit Máriu a modliť sa za slobodu náboženského prejavu.

Koncom 20. storočia sa začali objavovať snahy o obnovu kostola. Nakoľko sa stavba nachádza v Národnom parku Slovenský kras, obnova bola odsúhlasená len za podmienok, že sa použijú prírodné a ekologicky prijateľné materiály. Plány na obnovu zhotovil p. Tamás Gábor, a tak na stredovekých základoch kostola postupne vyrástol kamenný múrik a na ňom symbolická drevená konštrukcia v tvare niekdajšieho chrámu. Strom, ktorý rástol medzi základmi stavby, bol ponechaný na svojom mieste, takže prechádza cez vôkol postavené trámy. Drevenú konštrukciu pomaly obrastajú popínavé rastliny.

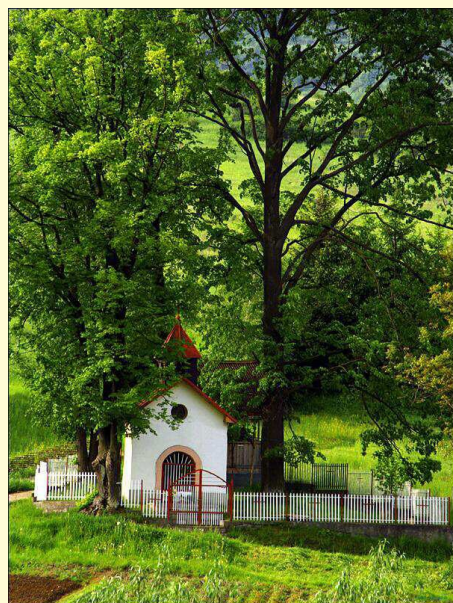
Na mieste starobylého chrámu tak skutočne vyrástol nový – tzv. rastlinný kostol. Kríže nezvyčajných tvarov, ktoré navrhol zhotoviteľ diela venovali umelci p. Kiss László a Árpád Cselényi ako dar. Podobne aj obetný stôl z travertínového plátu, venoval tomuto jedinečnému chrámu, z ktorého môžete hľadieť na nebeskú oblohu, p. Karol Szabó Fecsu. Neobvyklé druhy popínavých ruží ponúkol pestovateľ p. Márk Gergely. Na obnove sa spoločne podieľali viacerí odborníci, prácou i peniazmi prispeli miestni obyvatelia, veriaci aj inštitúcie. Dobrý úmysel p. starostky Anny Pappovej a vdp. Ladislava Frankovicsa Lászla, tak uzrel svetlo sveta. Kostol sv. Ladislava bol vysvätený 15. septembra 2007. K vyvieracke a Rastlinnému kostolu sv. Ladislava sa môžete dostať po značkovaných turistických chodníkoch z obcí Debrad'a Drienovec.

zdroje: www.debrad.sk, www.vypadni.sk

VYSOKÁ

Pri vstupe do obce **Vysoká** stojí z kameňa murovaná, omietnutá kaplnka (v miestnom nárečí nazývaná „kaplička“) zasvätená Menu Panny Márie a pri nej vyvierá prameň. Ľudia o tomto mieste rozprávajú takúto povesť: „**Stará dievka byvajúca pod cintorínom zvaná Petrova Hana bola veľmi zbožná osoba. Vraj bola nezdravá, mala zlú chorobu, asi padúcnicu. K nej chodil každú noc z cintorína duch - farár a kázal jej, aby ľudia vystavili kaplnku. Raz ju farár duch odviedol na miesto terajšej „kapličky“. Vytýčil miesto a vykolíčkoval ho. Súčasne prikázal, aby blízky prameň vody každoročne svätili.**“ Iné zdroje uvádzajú, že sa dievčine zjavila

sama Panna Mária, ktorá „vykolíkovala“ miesto súčasnej kaplnky...

Ide o jednoduchú stavbu s obdĺžnikovým pôdorysom a polkruhovým uzáverom presbytéria. Nad štítovou fasádou je nadstavená malá drevená veža. Vnútri je zvon, s nápisom Svätá Mária oroduj za nás 1870. Kaplnku kryje sedlová strecha, nad ktorou sa týči železný, ručne kovaný kríž. Zadnú stenu vyplňa oltárna menza, na ktorej je položená maľovaná socha Immaculaty (Nepoškvrnenej Panny Márie), stojacej na srpe mesiaca a zemeguli, ktorú ovíja had. Na kamennej oltárnej doske je drevená schránka s pečatou a nápisom na papieri, v nej sa nachádza relikvia. Nápis je neúplný:.... Domini 1859 u... Reverendissimis ... ATIUS FA.... ... Cassoviensis, ... tu praeseripto et in eo Reliqua ... erenter collor....vo voľnom preklade znie, že v roku 1859 najdôstojnejší pán košickýmenzu posvätil a do nej relikviu vložil. Z oboch strán obklopujú kaplnku košaté lipy.

Každoročne na začiatku septembra sa koná veľká **odpustová slávnosť** spojená so **svätením** prameňa a po vodu si tu chodia ľudia aj z okolitých dedín. Voda z tohto prameňa je takmer vždy čistá, aj keď ostatné pramene sú kalné a má stálu teplotu asi 3°C. Ľudia tvrdia, že pomáha pri všetkých chorobách, avšak zatiaľ sa v obci neuskutočnil žiadny výskum, ktorý by potvrdil tieto vyjadrenia. Nech teda aj naďalej prináša toto miesto dobro tým, ktorí ho navštívia, veď Boh dáva dobré dary tým, ktorí ho o to s vierou prosia.

Zdroj: www.obecvysoka.com

POZVANIE
pre jednotlivcov i pútnické miesta

VSTÚPTE do Asociácie pútnických organizácií a prispejte k rozvoju, obnove a osvete putovania na Slovensku. Získate podporu a spoluprácu organizácií, ktoré pôsobia v oblasti pútnictva, dobrovoľníkov, rozšírite si prístup k informáciám, možnosť prezentácie aktivít napr. na veľtrhoch, internete, FB...

Tinka, prečo si sa ty - úžasná žienka na dôchodku - rozhodla pešo putovať z Trnavy do Čenstochovej? Putovala si pešo už aj pred touto púťou, alebo bola táto púť tvojou prvou skúsenosťou?

Vždy som v srdci túžila po pešom putovaní. Môj otec tak putoval s bosými nohami. Ja som mala možnosť skoro zadarmo navštíviť rôzne pútnické miesta v zahraničí. Keď som zostala na dôchodku, chcela som sa Panne Márii poďakovať, ale aj prosiť za svojich blízkych. Pešo som predtým neputovala, púť do Čenstochovej - to bola moja prvá pešia púť. Putoval so mnou môj 16-ročný synovec Andrej. Vtedy pred púťou mi zomrel mladší brat a on sa rozhodol, že púť obetuje za neho.

Prečo sa na túto púť (do Čenstochovej) opakovane vraciaš? Prečo si k nej priviedla aj svoju rodinu?

Neviem to ani pomenovať. Určite atmosféra, spoločenstvo, ale hlavne to, že si veľmi psychicky oddýchnem, načerpám duchovnej sily. A potom stále je o čo prosiť a aj za čo ďakovať.

Čo pre teba predstavuje spoluputujúci kňaz?

Veľmi veľa. Duchovné vedenie, svätá omša každý deň, možnosť sv. spovede a aj možnosť duchovného rozhovoru.

Je niečo, čo ťa na pešej púti Slovenskom, Poľskom prekvapilo? Vnímáš aj nejaké rozdiely v rámci týchto dvoch krajín, napr. služieb, prijatia, slávenia sv. omše, počtu pútnikov a pod.?

Poliaci sú srdečnejší k pútnikom, sú veľmi pohostinní aj v nečakaných situáciách. Poznajú viac pešie putovanie. Matku Božiu Čenstochovskú si veľmi uctiejú, pútnikovia si veľmi vážia je pre nich česť poslúžiť pútnikovi. Zdravia pútnikov, poprosia o prednesenie prosby k Panne Márii. Hovorí, že keď poslúžia pútnikovi, akoby sami putovali.

Tinka, ty máš skúsenosť s individuálnym aj skupinovým putovaním. V čom je podľa teba náročné putovanie v organizovanej skupine a čo je zase "obetou" na individuálnej púti?

Ja mám radšej putovanie v skupine. Potrebujem, aby ma niekto trochu potiahol. Mám rada spoločenstvo ľudí rôzneho veku. Povzbudzujú ma životné príbehy ľudí. Vždy mi to dá veľa, keď vidím odovzdanosť do Božej vôle a vieru niest' s láskou svoj kríž. Pri individuálnom putovaní sa mi putuje ťažšie.

Čo vnímaš ako "dary" mariánskej púte?

Vždy po púti som síce fyzicky zničená, ale nabitá duchovne. Naplnená láskou, milujem všetkých ľudí, pracujem na plné obrátky a prijímam všetko, aj to zlé s pokorou. Milujem svoj kríž. No prosto mám pocit, že som iný človek a silno precitujem, že som milované Božie dieťa.

Tinka, ďakujem ti za čas aj ochotu rozprávať sa o tvojej skúsenosti.

kontakt pre reakcie, dialóg: prekopova@gmail.com

T É M A s ... Majkou

Vnútorne putovanie

naše/vaše pohľady na rôzne skutočnosti spojené s putovaním

Možno sa niektorí z Vás vrátili po lete aj z dlhších pútnických ciest, a teraz stojíte pred náročným každodenným „caminom“ v práci, v rodine. Možno sa na dlhšiu tradičnú pútnickú cestu opäť vydáte až za rok, za dva...avšak putovať sa dá stále, každý deň – aj cestou bežného života.

Práve o vnútornom putovaní hovorí knižka, ktorá sa mi nedávno dostala najprv do uší a potom aj do rúk. Má názov „*Bud, kde jsi*“ a jej autorom je mladý katolícky kňaz Štěpán Smolen. Ponúka zaujímavé rozprávanie mladého seminaristu, ktorý je „unesený“ na púšť, kde sa rozpráva s púštnymi otcami:

„Slyšel jsem od vás, abba Abraháme, spoustu moudrých slov o zůstávání. Ale teď se mi to rozleželo v hlavě a nějak se mi to nezdá. Znáám lidi zbožné, kteří jsou stále na cestách, a potom zas lidi, kteří zůstávají na místě a nemají potřebu jít nikam. Jsou spokojeně zabydlení ve svém zítí, zanořeni v polštářích – a proč k něčemu vstávat? Pár hodin práce, potom pohovka a pivo. To je ta stabilita, kterou chcete? To mně už jsou tedy milejší ti blázni, co se ženou za obzor za nejakým nesmyslným cílem, než lidi ztupělí spokojeností.“

Starcův ostrý pohled se na chvíli zavrtal kamsi spíš do hloubky než do daleka. Pak Abrahám promluvil: „Ne, stálost není nehybností. To by bylo pro duši zhoubou. Stálost je jen předpokladem vnitřního boje – počátkem hledání, které nevede ven, ale dovnitř. Je třeba usilovat se o *putování ve stálosti*.“

„*Peregrinatio in stabilitate*,“ přispěchal Kasián s latinou. Abrahám přikývl a pokračoval: „Mnich nezůstává na místě z lenosti jít jinam, natož z potřeby se zabezpečit. Může vytrvat, kde je, nikoli proto, že by se právě zde rád sytil světem a to mu stačilo, ale právě naopak: protože ví, že svět ho nenasytí – svět neskrývá odpovědi a nestává se proto ani prostorem hledání. Na touhu odpovídá Bůh. A místem setkání je srdce. Srdce je třeba vyhrabat z bahna vášni, je třeba ho očistit a připravit pro lásku.“

Takové vnitřní putování se může odehrávat v jakýchkoli kulisách. Máme ve světě své úkoly, samozřejmě. Mnich pečuje o klášter jako o vlastní majetek, a přece zde ničemu neřika *moje*. Nepoutá se – ví, že jednou odejde ze světa nahý a na cestu si nevezme nic než své srdce. Proto věnuje veškeré úsilí jeho přípravě. Ať je, kde je zůstává poutníkem a přistěhovalcem, a přitom pečlivě spravuje všechny svěřené věci, aniž by do nich vkládal svou naději. Je totiž zakořeněný v místě, a zároveň z každého místa vykořeněný – duchovní živiny čerpá shora, skrz ruce natažené k nebi. Přijíma zodpovědnost za místo, kde stojí, avšak zůstává odpoutaný. Chce patřit přítomnosti, aby směl patřit věčnosti. Bez tohto napětí mezi bytím doma *právě zde a nikde ve světě* by se stálost stala jen zalíbením v dobrém životy. Taková stabilita, která se opíra o mince, domy a věci jako o zdroj bezpečí, nevede k cíli. Lakomství v ní totiž překáží víře.“ Po delší odmlce pokračoval.

„Stálost bez odpoutanosti neprospívá. Ale ani odpoutanost bez stálosti. Ti, kdo těkají z místa na místo, aniž by se kdekoli zavázali a za cokoliv přijali zodpovědnost, těžko mohou dorůst k nebi. Kořeny zapuštěné v zemi jsou předpokladem pro čerpání nebeských živin. Je třeba někde stát, ale odtud se obracet s touhou vzhůru. Když neběhám sem a tam, když se nerozptyluji pohybem do stran, hledáním v šířkách a dálkách, teprve pak je mé usilování nasměrováno k výškám nebe a k hloubkám srdce. Ostatně sám Boží Syn sestoupil až na dno světa, do Nazareta, aby odtud s důverou natáhl ruce k Otci i jménem těch, kdo si chodí sem a tam a oči k nebi neobrábí.“

„Ale není tohle všechno mnohem snazší pro mnichy?“ namítl jsem. „Co lidé, kteří žijí ve světě? Ti prece vlastní majetek mít musejí.“

„Znal jsem bratry,“ odpověděl Abrahám, „kteří v cenobiu přilnuli srdcem k rohoži na spaní nebo třeba k rydlu, k sebemenším věcem, jen proto, že zvlažněla jejich víra. A znal jsem laiky, kteří spravovali velké majetky, a přece zůstávali svobodní. Uživali totiž věci tohto světa, jako by je neužívali, protože věděli, že podoba tohto světa pomijí.“

Ak chcete pokračovať v čítaní tejto knihy môžete si ju kúpiť cez viaceré vydavateľstvá či knihkupectvá. Vydalo ju Karmelitánske nakladateľstvá v roku 2016.

Pútnický list vydáva Asociácia pútnických organizácií.

Texty pripravili: Mgr. Mária Prekopová, František Turanský, Mgr. Žaneta Šušoliová

Fotografie: Ing. Vladimír Šušolík • Grafické spracovanie: Alfa a Omega, s.r.o.

Svoje postrehy, rady a pripomienky posielajte na adresu: putnickemiesta@gmail.com

Asociácia pútnických organizácií, Farský úrad, 913 31 Skalka nad Váhom I/41

NEPREDAJNÉ, VOĽNE ŠÍRITEĽNÉ